

- b) zakazem ograniczania swobody przedsiębiorczości obywateli jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego (art. 43 akapit pierwszy WE),
- c) wymogiem konieczności przewidzianym w art. 7 lit. e) dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. L 281, str. 31.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 27 grudnia 2006 r. — R. H. H. Renneberg przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-527/06)

(2007/C 56/35)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: R. H. H. Renneberg

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

Czy art. 39 WE i art. 56 WE należy interpretować w ten sposób, że zgodnie z jednym z tych przepisów, bądź też obydwojoma, niedopuszczalne jest, aby podatnik, który (per saldo) uzyskuje „ujemne przychody” z tytułu zamieszkiwanego przez niego mieszkania własnościowego położonego w państwie jego zamieszkania, a „dodatnie przychody”, w szczególności z tytułu wynagrodzenia za pracę, uzyskuje w całości w innym państwie członkowskim niż państwo jego zamieszkania, był pozbawiony przez to inne państwo członkowskie (państwo wykonywania pracy) możliwości odliczenia tych „ujemnych przychodów” od podlegającego opodatkowaniu dochodu z tytułu wynagrodzenia za pracę, podczas gdy państwo, w którym jest zatrudniony, przyznaje swoim rezydentom prawo do dokonania takiego odliczenia?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Simvoulis tis Epikrateias (Grecja) w dniu 29 grudnia 2006 r. — „Emm. G. Lianakis A.E.”, Sima Anonimi Techniki Etairia Meleton kai Epivlepseon, Nikolaos Vlachopoulos przeciwko gminie Alessandropoli, „Planitiki A.E.”, Aikaterini Georgoula, Dim. Vassios, „N. Loukatos & Sinergates Anonimi Etairia Meleton”, „Eratosthenis Meletitiki A.E.”, „A. Pantazis-Pan. Kyriopoulos & Sin/Tes os »Filon« O.E.”, Nikolaos Sideris

(Sprawa C-532/06)

(2007/C 56/36)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Simvoulis tis Epikrateias (Rada Stanu)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: „Emm. G. Lianakis A.E.”, Sima Anonimi Techniki Etairia Meleton kai Epivlepseon, Nikolaos Vlachopoulos

Strona pozwana: gmina Alessandropoli, „Planitiki A.E.”, Aikaterini Georgoula, Dim. Vassios, „N. Loukatos & Sinergates Anonimi Etairia Meleton”, „Eratosthenis Meletitiki A.E.”, „A. Pantazis-Pan. Kyriopoulos & Sin/Tes os »Filon« O.E.”, Nikolaos Sideris

Pytania prejudycjalne

Czy w przypadku, gdy ogłoszenie o zamówieniu na świadczenie usług, udzielanym w trybie przetargu, przewiduje jedynie porządek ważności kryteriów udzielania zamówienia, bez ustalania współczynników znaczenia każdego z kryteriów, art. 36 dyrektywy 92/50/EWG ⁽¹⁾ odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi zezwala na to, aby współczynniki znaczenia kryteriów udzielania zamówienia były ustalane w późniejszym terminie przez komisję przetargową, a w przypadku odpowiedzi twierdzącej, na jakich warunkach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 24.7.1992, str. 1-24.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Zjednoczone Królestwo) w dniu 28 grudnia 2006 r. — 02 Holdings Limited & 02 (UK) Limited przeciwko Hutchinson 3G UK Limited

(Sprawa C-533/06)

(2007/C 56/37)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona powodowa: 02 Holdings Limited & 02 (UK) Limited

Strona pozwana: Hutchinson 3G UK Limited

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jeśli przedsiębiorca posługuje się w reklamie jego własnych towarów lub usług znakiem towarowym konkurenta w celu porównania cech (a w szczególności ceny) towarów lub usług przezeń sprzedawanych z cechami (a w szczególności ceną) towarów lub usług sprzedawanych przez tego konkurenta pod wskazanym wyżej znakiem towarowym w taki sposób, że nie dochodzi do wprowadzenia w błąd, ani też innego osłabienia podstawowej funkcji znaku towarowego, jaką jest wskazywanie na pochodzenie, takie posłużenie się znakiem towarowym objęte jest zakresem normowania art. 5 [ust. 1] lit. a) lub b) dyrektywy 89/104 (¹)?
- 2) Czy w sytuacji, gdy przedsiębiorca używa w reklamie porównawczej znaku towarowego zarejestrowanego na rzecz konkurenta, użycie to musi być „niezbędne”, aby mogło być zgodne z art. 3a dyrektywy 84/450 (²) z późn. zm., a jeśli tak, to jakie są kryteria oceny tej niezbędności?
- 3) Jeśli wymagana jest niezbędność użycia, czy wymóg ten oznacza, iż nie jest dozwolone użycie oznaczenia, które nie będąc identycznym z zarejestrowanym znakiem towarowym, jest do niego bardzo podobne?

⁽¹⁾ Dz.U. L 40, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 250, str. 17.

Skarga wniesiona w dniu 12 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-6/07)

(2007/C 56/38)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: J. Enegren i R. Vidal Puig, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/74/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r., zmieniającej dyrektywę Rady 80/987/EWG sprawie zbliżenia usta-

wodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy, a w każdym razie nie powiadamiając o tych przepisach Komisji, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;

- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2002/74/WE do prawa krajowego upłynął w dniu 8 października 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270, str. 10.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Beroep te Gent (Belgia), w dniu 18 stycznia 2007 r. — Hans Eckelkamp i in. przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawa C-11/07)

(2007/C 56/39)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Beroep te Gent.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hans Eckelkamp i in.

Strona pozwana: Państwo belgijskie

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 12 WE w związku z art. 17 WE i 18 WE oraz art. 56 WE w związku z art. 58 WE sprzeciwia się przepisowi krajowemu państwa członkowskiego, zgodnie z którym w przypadku nabycia, w drodze spadkobrania, nieruchomości położonej w danym państwie członkowskim (państwie położenia nieruchomości), państwo to nakłada podatek od wartości tej nieruchomości, przy czym wprawdzie dopuszcza odliczenie wartości obciążeń tej nieruchomości (jak np. wierzytelność zabezpieczona poprzez hypothecaire volmacht [pełnomocnictwo hipoteczne] odnoszące się do tej nieruchomości) w przypadku, w którym spadkodawca w chwili śmierci zamieszkiwał w państwie położenia nieruchomości, jednakże nie dopuszcza takiego odliczenia w przypadku, w którym spadkodawca w chwili śmierci zamieszkiwał w innym państwie członkowskim (państwie zamieszkania)?